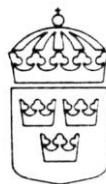

Motion till riksdagen

1988/89: A 740

av Sten Andersson i Malmö (m)
Medlemsomröstning före strejkbeslut

Mot.
1988/89
A740-747

Sammanfattning

Motionären vill att inga beslut om en strejk får beslutas innan mer än hälften av medlemmarna i en facklig organisation i en sluten omröstning så beslutat.

Dessutom anser motionären att huvudorsaken till strejkerna i Sverige beror på den socialdemokratiska skattepolitiken, vilken tillsammans med en misslyckad inflationspolitik, tvingar fram höga avtalskrav och därmed konflikter.

Medlemsomröstning före strejkbeslut

Antalet konflikter i form av strejker har varit oroväckande högt på den svenska arbetsmarknaden. Detta gäller både s.k. lagliga konflikter där arbetsmarknadens parter iakttagit gällande regler i form av varseltider m.m., men också olagliga strejker, dvs. "vilda".

Generellt kan det förmodas att effekten av de strejker som ägt rum under senare år varit negativ, dels för direkt inblandade, dels även för samhället totalt.

Räknar man på det ekonomiska utfallet av en strejk är det förmodligen inte många som kan sägas ha vunnit något. Undantaget från detta är antagligen ett fåtal anställda i enskilda företag som efter en vild strejk eller hot om en sådan fått igenom krav av åtminstone kortsiktig betydelse. Det stora antalet strejkande dvs. de som varit uttagna i strejk grundad på centrala fackliga beslut är inga vinnare!

Dessutom är det ställt utom allt tvivel att samhället, alltså tredje man drabbas negativt vid strejker. Detta gäller särskilt vid de strejker som förekommit inom den offentliga sektorn. Då denna har som uppgift att ge service till medborgarna är det självfallet omöjligt att strejka utan att besvärliga konsekvenser uppstår. Det är pinsamt att höra hur fackliga företrädare inom den offentliga sektorn talar om att man inte vill eller kommer att skada tredje man.

Vad är då orsaken till antalet strejker? Undertecknad ser främst två skäl av stor betydelse. För det första är det i dag lätt för en facklig organisation att starta en strejk, som får stora samhällskonsekvenser, utan att den blir ekonomiskt betungande för den strejkande organisationen. Det räcker många gånger att ett litet antal medlemmar med s.k. "nyckelroller" tas ut i strejk för att betydande effekter skall uppnås. Den under senare tid alltmär

använda metoden innebär att de fackliga organisationernas strejkkassor inte nämnvärt behöver belastas.

Den verkligt stora orsaken till antalet strejker är dock vår skatte- och inflationspolitik och här bär socialdemokratin huvudansvaret. Tack vare våra höga skatter och den ekonomiska politik som bedrivs har vi en inflation och en prisökningstakt som "tvingar" fram höga avtalskrav. Den socialdemokratiska skattepolitiken och de fackliga krav och avtal denna åstadkommer är på sikt förödande för hela samhället. Vi kan inte år efter år ha en inflation som oftast vida överstiger våra viktigaste konkurrentländers. Fortsätter vi med denna politik riskerar vi att i framtiden inte kunna erbjuda medborgarna en god ekonomisk och social trygghet. De stora förlorarna i ett sådant läge är de med små eller medelstora inkomster. De rika och välbärgade kommer däremot att klara sig bra i detta, fullt möjliga framtids-scenario för vilket framför allt socialdemokratin bär det stora ansvaret!

Dessutom borde informationen i massmedia förbättras vad det gäller företagets vinster och behoven av sådana. Alltför ofta skrivs och talas om stora och rekordhöga vinster. Många får då uppfattningen att dessa vinster som helhet betalas ut till aktieägarna. Inget kan vara mer felaktigt. Det förhåller sig så att den absolut största delen av företagets vinster används till investeringar för framtiden, vilka är av största betydelse och nödvändighet.

Vad kan då göras för att minska antalet strejker? Självfallet finns det inget "universalrecept", men det är viktigt att vi även prövar metoder och förslag, vilka tidigare inte använts i vårt land.

Ett sådant förslag är att en facklig organisation inte får sätta i gång en strejk, såvida inte mer än hälften av medlemmarna i en slutna omröstning så beslutat. Ett sådant förslag innebär dessutom att medlemsdemokratin i de fackliga organisationerna ges en reell innebörd. Nu kan ett mycket litet antal personer i ledningen för en organisation besluta om en strejk. Enligt förslaget i motionen är det i stället organisationens medlemmar som har det slutliga avgörandet.

En annan fördel med förslaget är den, att både arbetstagare och arbetsgivare förmodligen blir mer villiga att åstadkomma förhandlingsresultat, varvid risken för strejk minimeras. Ty en konflikt kan bli lång och dyrbar för båda parter i och med att organisationens medlemmar självfallet även skall avgöra huruvida en strejk skall upphöra eller ej. En igångsatt strejk kan således bli lång. Något som säkert inte någon är intresserad av.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om medlemsomröstning innan en facklig organisation kan sätta i gång en strejk.

Stockholm den 23 januari 1989

Sten Andersson (m)
i Malmö